

РЕШЕНИЕ

№ 4255

гр. София, 19.06.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.06.2015 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2470** по описа за **2015** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на З. П. И. срещу РЕШЕНИЕ № 12 от 16.08.2014г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 115 състав по н.ах.дело № 21206/2012г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуален закон. Касаторът твърди, че нарушението не е установено по безспорен и категоричен начин, защото не са събрани и приети писмени доказателства, че техническото средство, установяващо скоростта на движение е било технически изправно към дата 06.09.2012г. Излага се, че електронния фиш не носи име на неговия издател и дата на съставянето му. Касаторът моли съда да постанови решение, с което да бъде отменено решението на СРС, НО, 115 състав по н.ах.дело № 21206/2012г. и спорът решен по същество, като се отмени изцяло електронен фиш серия К № 0359337.

Ответникът по касационната жалба- СДВР не изпраща процесуален представител, който да изрази становище по основателността ѝ.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за неоснователност на жалбата и моли решението на СРС да бъде потвърдено, като правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото

доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение № 12 от 16.08.2014г. по нахд № 21206/2012г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 115 състав е изменил електронен фиш серия К № 0359337, с който на основание чл.189 ал.4 във вр.чл.182 ал.2 т.5 ЗДвП на касатора З. П. И. е наложено административно наказание –глоба в размер на 200 лева за нарушение по чл.21 ал.2 ЗДвП, като е преквалифицирал нарушението по чл.182 ал.2 т.4 от ЗДвП и е намалил размера на глобата на 150 лева.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с електронния фиш, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че касаторът е извършил вмененото му административно нарушение, а при издаване на акта не са допуснати процесуални нарушения, но предвид превишената скорост на движение, деянието следва да се квалифицира по чл.182 ал.2 т.4 от ЗДвП и респ. да се наложи по-ниско по размер наказание.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 115 състав.

На 06.09.2012г. в 10.57 часа е установено, че касаторът З. П. И. е управлявала лек автомобил марка „ВМВ 318И” с рег. [рег.номер на МПС] по автомагистрала „Х.”, 36 км. с посока към в [населено място] със скорост 131 км./ч., при разрешена скорост за този пътен участък от 90 км./ч., т.е. било е отчетено превишение на скоростта от 41 км./ч. Този факт е бил установен посредством автоматизирано техническо средство „S. E. 400” № 003059047ВВЗ.

При анализ на всички събрани доказателства, настоящият състав на съда приема, че съдебното решение е правилно и не е налице основанията за неговото касиране по чл.348 ал.1 т.1 във вр. ал.2 и чл.348 ал.1 т.2 във вр. ал.3 от НПК във връзка с което излага следните правни съображения:

На първо място: Съгласно Тълкувателно решение № 1/26.02.2014г. по т.дело № 1/2013г. на ВАС на РБ „в хипотезата на чл. 189, ал. 4 от Закона за движението по пътищата, установяването и заснемането на нарушения, могат да се осъществят само със стационарно техническо средство, което е предварително обозначено и функционира автоматизирано в отсъствие на контролен орган”.

При безспорно установените факти, че нарушението е констатирано със стационарна видео-радарна система за наблюдение и в отсъствието на контролен орган, административно-наказателната отговорност на З. П. И. правилно е ангажирана чрез издаване на електронен фиш по реда на чл.189 ал.4 ЗДвП.

На второ място, в тази правна норма, се определя и съдържанието, което трябва да има електронния фиш, а именно: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното й заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на

вътрешните , което е станало със Заповед №з-305/04.02.2011г. Съгласно §6 т.63 от ДР на ЗДвП "електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Съгласно посоченото Тълкувателно решение № 1/26.02.2014г. по т.дело № 1/2013г. на ВАС на РБ „ електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Той се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие – чл.189 ал.11 от ЗДвП, не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл.189 ал.4, изр.2 от ЗДвП реквизити, поради което в електронния фиш не следва да се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението”. Процесният електронен фиш серия К № 0359337 съдържа всички изискуеми реквизити, съгласно посочената разпоредба на чл.189 ал.4 ЗДвП, както правилно е установил СРС. Касаторът З. П. И. е санкциониран на основание чл.182 ал.2 т.5 ЗДвП за нарушение на чл.21 ал.2 ЗДвП, установено и заснето със стационарно автоматизирано техническо средство. От субективна страна деянието е извършено виновно при форма на вина-пряк умисъл, тъй като касаторът е преследвал пряката си цел по достигане до определено местонахождение за по-кратко време, като съзнателно е нарушил правилата, които регламентират движението и скоростта в населено място и не е съобразил поведението си с тях. И не на последно място, нормата на чл.189 ал.15 ЗДвП регламентира, че изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес.

Във връзка с възражението в касационната жалба, че техническото средство не е било технически изправно, в хода на съдебното следствие е приет протокол за проверка № 86/19.04.2012г., издаден от БИМ, ГД «Мерки и измервателни уреди», видно от който стационарната видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения, тип «S. Е. 400» с № 003059047BV3 към датата на извършване на нарушението- 06.09.2012г. отговаря на метрологичните изисквания.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на СРС, НО, 115 състав, като краен правен резултат е правилно на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221 ал.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 12 от 16.08.2014г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН
СЪД, НО, 115 състав, постановено по н.ах.дело № 21206/2012г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и
протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.